

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 31749-01-24 פלוני נ' פלונית

לפני כבוד השופטת פאני גילת כהן

פלוני
באמצעות ב"כ עו"ד אברהם קורחוב

המבקש

פלונית
באמצעות ב"כ עו"ד דן מלכיאלי ואח'

המשיבה

החלטה

בקשת רשות הערעור שלפנינו מכוונת כנגד פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בבאר שבע (כב' השופטת שני כ"ץ) מיום 01.12.2023 (שניתן ב-ע"ר 47729-06-23) בגדרו נדחה ערעור על החלטת רשמת ההוצאה לפועל שלפיה הורתה על פתיחה מחדש של תיק ההוצאה לפועל אשר נפתח ע"י המשיבה כנגד המבקש בעניין הנשיאה בחלקו בהוצאות החינוך של ילדיהם הקטינים מכוח פסק דין למזונותיהם.

רקע עובדתי בתמצית

1. הצדדים בני זוג לשעבר, אשר התגרשו זמ"ז בשנת ... מנישואיהם נולדו להם שני ילדים, האחד כבן 11 שנים והשנייה כבת שש שנים וחצי כיום (להלן: "הקטינים").
  2. מעיון במערכת נט המשפט עולה, כי הצדדים מרבים לפקוד שערי בית המשפט, וכי ניהלו הליכים רבים בפני בית המשפט קמא, לרבות בעניין מזונות הקטינים וזמני השהות שלהם עמם.
- בתוך כך ניתן ע"י בית המשפט לענייני משפחה ביום 28.04.2022 פסק דין בעניין מזונות הקטינים ובחלקו האופרטיבי נקבע, בין היתר, לאמור: "בנוסף, יישא האב ב-70 אחוזים מהוצאות החינוך עבור הקטינים וזאת בכפוף להצגת קבלת תשלום בפועל על ידי האם

ובקיזוז כל הנחה ו/או הטבה שתקבל האם בגין הוצאה זו... זאת, לרבות גן, צהרון, מחזור אחד של קייטנה וחוג אחד לכל קטין – הכל בעלות ציבורית”.

ובהמשך: “ככל שתתעורר מחלוקת לעניין נחיצות איזו מהוצאות החינוך ו/או הרפואי (כך במקור – פ.ג.כ), יפעלו הצדדים בהתאם להמלצת הגורם המקצועי הרלוונטי, רופא המשפחה, רופא מומחה, יועץ חינוכי לפי העניין...”.

3. המבקש הגיש ערעור על פסק הדין, אשר התברר בבית משפט זה (עמ"ש 15007-06-22), ובין היתר הלין במסגרתו על כי בית המשפט לענייני משפחה לא הגביל השתתפותו בעלות הצהרון של הקטינים עד תום כיתה ג' כנהוג במקרים אחרים.

ביום 19.10.2022 ניתן פסק הדין בערעור על פיו הוא נדחה בעיקרו, תוך הותרת הקביעות בו במרבית הנושאים שנדונו על כן. מבחינה אופרטיבית נקבע, כי בשים לב להיקף זמני השעות של הקטינים עם המבקש יופחת גובה מזונות הבסיס שנפסקו ויועמד על 3,000 ₪ בחודש עבור שני הקטינים ויתר ההוצאות שבפסק הדין יותרו על כן.

4. בהמשך ועל יסוד פסק הדין (החלוט), פנתה המשיבה לרשות האכיפה והגביה ועתרה לפתיחה מחדש של תיק ההוצאה לפועל משנת 2021 בגין אי הנשיאה של המבקש בחלקו בהוצאות החינוך של הקטינים או איזו מהן. רשמת ההוצאה לפועל נעתרה לבקשתה, תוך שקבעה, כי אין בפסק הדין הבחנה בין הוצאות החינוך השונות, כטענת המבקש, ועל יסוד האסמכתאות שהוגשו לתיק ע"י המשיבה, הועמד חובו על כ-1,150 ₪.

5. המבקש לא השלים עם ההחלטה והגיש ערעור עליה לבית המשפט לענייני משפחה בגדרו עתר לאיפוס קרן החוב בתיק ההוצאה לפועל, לביטול הליכי הגביה ולסגירת התיק, בהתבסס על הטענה, כי אין לחייבו כלל בגין הוצאות חינוך שהן בגדר רשות, וכי היות שהקטינים מבקרים בבית הילדים בקיבוץ, אין לראות בו צהרון, ואין לחייבו להשתתף בעלותו כפי ההוראה שבפסק הדין.

6. ערעור המבקש נדחה, כאמור, וזאת בהתבסס על הנימוקים הבאים: החלטת רשמת ההוצאה לפועל עולה בקנה אחד עם ההוראות בפסק הדין, משלא הייתה בו כל הבחנה בין תשלומי חובה לרשות. פסק הדין נוקט במונח “הוצאות חינוך” ומכאן שהכוונה היא לכלל הוצאות החינוך של הקטינים. כן נקבע, כי המבקש עצמו אינו מושך ידו מנשיאה בתשלומי רשות כאלה ואחרים- עובדה שאף בה יש לשמוט הקרקע תחת טענתו; בנוסף, אין מקום להקיש, כטענת המבקש, מן המנגנון שנקבע בפסק הדין ליישוב מחלוקות בין הצדדים בעניין נחיצות הוצאה רפואית כלשהי ובין מחלוקות ביניהם הקשורות בהוצאות החינוך של הקטינים הן מטעמים קונקרטיים הקשורים בנסיבות המקרה דנא והן משיקולים של מדיניות משפטית ראויה ובהתחשב באינטרס הציבורי; המבקש מושקע מלטעון כנגד משך החיוב שלו בנשיאה בחלקו בעלות הצהרון, היות שטענותיו בעניין נדחו ע"י בית בית המשפט המחוזי בפסק הדין שניתן בערעורו; ההבחנה שמבקש הוא לערוך בין צהרון ובית

הילדים בקיבוץ היא מלאכותית ויש לדחותה. ממילא, הוגבל גובה השתתפות המבקש בהוצאות החינוך של הקטינים והועמד על עלות סטנדרטית-ציבורית, אך טיבן ואופיין של ההוצאות לא הוגבל; במקרה דנא מתחנכים הקטינים בקיבוץ ובית הילדים הוא חלק ממערכת החינוך הבלתי פורמלית בו. מכאן, שיש לראות בעלות הפעילות בו הוצאת חינוך כהגדרתה בפסק הדין.

7. בבקשה שלפניי עותר המבקש לקבלת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בערעור.

8. המשיבה נתבקשה להגיב לבקשה ועשתה כן, ומכאן ההחלטה שלפנינו.

תמצית טענות הצדדים בהליך דנא

9. **לטענת המבקש**, המקרה דנא מעורר שאלות עקרוניות החורגות מנסיבותיו הקונקרטיות: האם יש לראות בבית הילדים מעין צהרון שהנשיאה בעלותו מוגבלת עד תום כיתה ג'; האם מקום בו בימי השהות עם אחד ההורים ילדיו הקטינים שוהים בביתו יש מקום לחייבו להשתתף בעלות בית הילדים; האם יש הצדקה לחייב אב לשאת ב-70% מהוצאות חינוך מסוימות של ילדיו בעוד שההורים התנגדו בעבר לשאת בהן. לדידו, שגה בית המשפט קמא בקבעו כי מחד יש לראות בבית הילדים צהרון, ומאידך חייבו לשאת ב-70% מעלותו עד הגיע הקטינים לגיל 18. בנדון דדן נטען על ידו, כי המונח "צהרון" מוגדר בחקיקה כמסגרת חינוכית בלתי פורמלית לילדים עד כיתה ג', והמשיבה עצמה טענה בפני רשות האכיפה והגביה, כי בית הילדים משמש כצהרון, והוסיף, כי מנהלת החינוך החברתי בקיבוץ מציינת שבית הילדים אינו מוגדר כצהרון. לפיכך, לשיטתו, לא היה מקום לחייבו בתשלום עבור צהרון, משאין בית הילדים בו מבקרים הקטינים עונה להגדרה זו; בנוסף, שגה בית המשפט קמא בקבעו, כי בפסק הדין למזונות הקטינים נקבע שהשתתפותו תהא עפ"י העלות של השירות המסוים במסגרת ציבורית, בעוד שבית הילדים הוא מסגרת פרטית; לטענתו, בימי השהות עמו, הקטין אינו מבקר בבית הילדים ומשכך שגגה יצאה מלפני בית המשפט קמא עת חייבו לשאת בתשלום עבור שרות שאינו נוגע לו והוא אינו חפץ בו; פסק הדין נושא דיוננו משנה באופן יסודי ומהותי את הקבוע בפסק הדין למזונות בנוגע להוצאות החינוך, ובנוסף, עומד בסתירה מוחלטת לפרשנות שניתנה ע"י בית המשפט העליון לאופיו של בית הילדים כמסגרת חינוכית בלתי פורמלית המתקיימת לאחר שעות הלימודים בבית הספר; בפסק הדין נושא דיוננו מתעלם בית המשפט קמא ממנגנון ישוב המחלוקות שהוסדר בין הצדדים ונועד למנוע מצבים בהם מי מהם כופה עמדתו בעניין הוצאה חינוכית כזו או אחרת על משנהו; הקביעות בפסק הדין עומדות בסתירה לטובת הקטינים – בפן הכלכלי נוכח הנטל שהיא מטילה על כתפיו ונוכח מתן העדפה לשהות הקטינים בבית הילדים על פני שהות עם הוריהם; כן שגה בית המשפט קמא בכך שחייב הצדדים לשאת בתשלומי רשות, אשר בהיותם נשואים זה לזו הם התנגדו לעשות כן, ואף פנו בעניין למשרד מבקר המדינה ונענו על ידו, כי אין בסיס חוקי לחייבם בתשלום; כן מלין המבקש על החיוב שהושת עליו בגין המסגרת בה שולב

הקטין בחודש אוגוסט, אשר לדידו אינו עולה בקנה אחד עם הוראות פסק הדין למזונות ועם חיוב המשיבה לשאת במלוא עלות הקייטנה בה שולבה הקטינה בחודש אוגוסט.

10. **המשיבה** מצדה טוענת, כי דין הבקשה להידחות על הסף, בהיותה קנטרנית וטורדנית אשר תכליתה לפגוע בה ולגרום לה חיסרון כיס. לדידה, טענות המבקש כבר נדונו ונדחו ע"י שתי ערכאות, וחרף המצג שמנסה הוא להציג, אין בפנינו שאלה עקרונית כלשהי, ומשכך הבקשה אינה מגלה כל עילה למתן רשות ערעור בגלגול שלישי, וודאי לא כאשר מדובר בענייני משפחה ובהינתן ההלכה הפסוקה בכגון דא; לדידה, צדק בית המשפט קמא בקבעו, כי התשלום עבור בית הילדים הוא חלק אינטגרלי מהוצאות החינוך של הקטינים, וכי בכל הנוגע לחיוב ההורים לשאת בהן, אין בפסק הדין למזונות כל הבחנה בין תשלומי חובה לתשלומי רשות; בנוסף, לא נפלה שגגה בקביעה, כי אין לאמץ ההיקש עליו מצביע המבקש בין המנגנון ליישוב מחלוקות בעניין ההוצאות הרפואיות החריגות להוצאות החינוך; ואף לא בקביעה, כי בית הילדים הוא חלק ממערכת החינוך המוכרת בקיבוץ, ובפסק הדין לא הוגבלה השתתפות המבקש בעלות צהרון בלבד; לדידה, לא נטען על ידה בפני רשות האכיפה והגביה, כי בית הילדים הוא בבחינת צהרון, כי אם ההיפך הוא הנכון; בפסק הדין למזונות חויב המבקש לשאת ב-70% מכלל הוצאות החינוך של הקטינים, לרבות אך לא רק צהרון; כשם שנקבע ובצדק ע"י בית המשפט קמא, ההכרעה בערעור המבקש על פסק הדין למזונות מקימה השתק שיפוטי, משטענתו בערעור על אי הגבלת ההשתתפות שלו בעלות צהרון עד תום כיתה ג' נדחתה; כן צדק בית המשפט קמא משדחה ההבחנה המלאכותית שמנסה המבקש ליצור בין התשלום לצהרון ובין התשלום לבית הילדים; בית המשפט קמא צדק גם בקבעו, כי אין בהחלטת בית המשפט העליון שהוזכרה בטיעוני המבקש כדי להועיל לו. על יסוד האמור עותרת המשיבה לדחיית הבקשה ולחיוב המבקש בהוצאותיה.

דיון והכרעה

11. **לאחר שבחנתי טענות הצדדים ועיינתי בתיק שהתנהל בבית המשפט קמא ובתיקים הקשורים, מצאתי לדחות הבקשה מהנימוקים שיובאו להלן.**

12. עניין לנו, כידוע, בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

13. ההכרעות שניתנו ע"י רשמת ההוצאה לפועל ובית המשפט לענייני משפחה נטועות בעובדותיו הפרטיקולריות של המקרה ואינן מעוררות שום שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של בעלי הדין שלפניי ואשר ראוי לה, נוכח טיבה ומהותה, להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". בנוסף מצאתי, כי מתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט קמא איננו דרוש כדי למנוע עיוות דין [בר"ע 103/82 חניון חיפה נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123].

ודוק, כוחה של הלכת חניון חיפה יפה גם כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן ע"י בית המשפט לענייני משפחה בערעור על החלטת רשם ההוצאה לפועל [ראו

למשל: בר"ע (בי"ש) 585/07 ב.ג. נ' ע.ג., פורסם במאגרים האלקטרוניים], שהרי כלל יסוד בשיטתנו המשפטית הוא שבעל הדין זכאי לשני דיונים בזכות - דיון ראשון בערכאה ראשונה ודיון שני בערכאת הערעור, ומכאן שדיון שלישי טעון רשות ערעור, אשר ככלל לא יינתן כדבר שבשגרה [ע"א (ת"א) 2878-10-10 **אבניאל נ' פולק**, פורסם במאגרים האלקטרוניים; ראו עוד בהקשר זה גם פסק דינו של כב' השופט א. רובינשטיין ב- רע"א 6520/05 **ALBANI PARK LIMITED נ' Kirkham Holdings Limited**, פורסם במאגרים האלקטרוניים].

14. במקרה דנא עניין לנו בהוראה ברורה שניתנה ע"י בית משפט לענייני משפחה בפסק הדין למזונות הקטינים על פיה חויב המבקש לשאת ב-70% מכלל הוצאות החינוך שלהם בפועל ללא הבחנה בטיבן, דהיינו הן אלו הקשורות בחינוך הפורמאלי והן אלו שאינן. השימוש שנעשה בסיפת ההוראה האמורה במונח "לרבות" מלמד בבירור, כי אין בהוצאות שפורטו לאחריו משום רשימה סגורה, כי אם בדיוק ההיפך הוא הנכון.

15. הנה כי כן, אין בהפלגת המבקש למחוזות המשפט המנהלי ולדיון הנרחב בהשוואה בין צהרון לבית הילדים בקיבוץ כדי לסייע לו. בפסק הדין נקבע, כאמור, כי הצדדים יחלקו בהוצאות החינוך של הקטינים מכל מין וסוג שהן, כך שהמבקש ישא ב-70% מהן ואילו המשיבה ב-30% מהן לאחר מיצוי כל הנחה או הטבה שתתקבלנה, ונקבע עוד, כי השתתפותו בעלותן תהא עפ"י אמת מידה ציבורית-סטנדרטית.

ודוק, בהינתן ההוראה האמורה בפסק הדין, עשויים הצדדים לכל היותר למצוא עצמם בעתיד חלוקים בשאלת אופן החישוב של חלקו של המבקש בהוצאה כזו או אחרת (נוכח הסטנדרט שנקבע בפסק הדין כאמור), אך לא לגבי עצם החיוב.

הקביעה האמורה אינה מעוררת שאלה ציבורית או עקרונית, וכאמור אינה חורגת מעניינם של הצדדים שלפנינו בהינתן הממצאים בפסק הדין למזונות הקטינים בכל הנוגע לפערי ההשתכרות ביניהם, ומשלית מאן דפליג, כי הוצאות החינוך של הקטינים אינן תלויות שהות, על כל המשתמע מכך.

גם בעובדת מגורי הקטינים בקיבוץ ובפעילות בה נוטלים הם חלק בבית הילדים אין כדי לשנות מסקנה זו ולהפכה לסוגיה עקרונית.

16. הנה כי כן, לא מצאתי, כי יצאה שגגה תחת ידי בית המשפט קמא בדחותו ערעור המבקש ו/או באיזה מנימוקי פסק דינו.

17. על יסוד האמור, לא מצאתי כל הצדקה למתן רשות ערעור לאחר שטענות המבקש נדחו ע"י שתי ערכאות בשני סבבים שונים.

18. המבקש יישא בהוצאות המשיבה בסך 3,500 ₪, אשר יועברו לידה באמצעות באי כוחה מתוך כספי העירבון, והיתרה על פירותיה תוחזר לידי באמצעות בא כוחו.

19. ההחלטה ניתנת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים.

20. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור התיק.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשפ"ד, 28 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal stroke followed by a circular flourish.

פאני גילת כהן, שופטת